

11/2005. sz. VÉLEMÉNY

az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat megállapító 2342/2002/EK, Euratom rendeletet módosító bizottsági rendelettervezetről

(az EK-Szerződés 248. cikke (4) bekezdésének második albekezdése alapján)

(2006/C 13/02)

TARTALOMJEGYZÉK

	<i>Oldal</i>
BEVEZETÉS	10
ELŐLEGSZÁMLÁK	10
TÁMOGATÁSOK	10
EGYÉB ÉSZREVÉTELEK	11

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK SZÁMVEVŐSZÉKE,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 248. cikke (4) bekezdésére és 279. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 160C. cikke (4) bekezdésére és 183. cikkére,

tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 183. cikkére,

tekintettel a legutóbb a 2005. július 20-i 1261/2005/EK, Euratom bizottsági rendelettel ⁽²⁾ módosított, az 1605/2002/EK, Euratom rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat megállapító, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletre ⁽³⁾,

tekintettel a 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletet módosító bizottsági rendelettervezetre ⁽⁴⁾,

tekintettel a Bizottságnak a Számvevőszékhez e témában intézett 2005. október 12-i keltetésű véleménykérésére,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT:

Bevezetés

1. A javaslat technikai módosításokat eszközöl a jelenlegi költségvetési rendelet végrehajtási szabályaiban. „E módosítások az intézményekre, a gazdasági szereplőkre és a támogatások kedvezményezettjeire vonatkozó igazgatási eljárások további egyszerűsítésére irányulnak, különösen a külső fellépések területén, miközben a kapcsolódó kockázatok miatt a Közösségek pénzügyi érdekeinek magas szintű védelméről is gondoskodnak.” A módosítások nagyrészt a követelések behajtására, a közbeszerzésekre és szerződésekre, valamint a támogatásokra vonatkozó szabályokat érintik. A mezőgazdasági kiadásokat és a strukturális intézkedéseket a módosítások ilyenformán többnyire nem befolyásolják.

2. A Számvevőszék a következő elvekre építette a bizottsági javaslat vizsgálatát:

- a javasolt felülvizsgálat álljon összhangban a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel,
- a javasolt felülvizsgálat foglaljon magában egyszerűsítéseket, anélkül hogy veszélyeztetné az eredményességet vagy a pénzügyi érdekek védelmét,
- a javasolt módosítások korlátozódjanak a szükséges minimumra, és
- a javasolt felülvizsgálat csupán olyan kivételeket állapítson meg a költségvetési rendeletben szereplő elvek és normák alól, amely kivételek már magában a költségvetési rendeletben szerepelnek.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16. (a HL L 25., 2003.1.30. módosításaival).

⁽²⁾ HL L 201., 2005.8.2.

⁽³⁾ HL L 357., 2002.12.31.

⁽⁴⁾ Bizottsági dokumentum SEC(2005) 1240 végleges.

3. A Számvevőszék úgy véli, hogy a tervezett módosítások a legtöbb esetben kielégítik ezeket a kritériumokat. A következő bekezdésekben tárgyaltaikról azonban ez nem mondható el.

Előleghatározások

4. A 67. cikk (2) bekezdésének második albekezdése megkétszerezi, azaz 30 000 EUR-ról 60 000 EUR-ra növeli az előleghatározó által maximálisan kifizethető egyedi összegek nagyságát (ez jóval felülmúlja a jelenlegi végrehajtási szabályok jóváhagyása óta bekövetkezett infláció kumulatív hatását), holott a költségvetési rendelet 63. cikke az előleghatározókról történő kifizetéseket „kis összegekre” korlátozza.

Támogatások

5. A 172. cikk (2) bekezdésére vonatkozó bizottsági javaslat megszünteti azt a követelményt, hogy a természetben történő társfinanszírozást kizárólag „kellően indokolt, rendkívüli esetekben” alkalmazzák. A természetben történő társfinanszírozás a szabálytalanságok nagy kockázatát hordozza magában, mivel nehéz az értékelését helyesen elvégezni, illetve a teljesítését ellenőrizni. A javasolt módosítás ösztönözheti az ilyen társfinanszírozás gyakoribb alkalmazását, és ezért ellentétben áll a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmével.

6. A 172. cikk (3) bekezdése által bevezetett módosítások értelmében az engedélyező tisztviselő az általa végzett kockázatelemzéstől függően felmentheti a kedvezményezetteket azon kötelezettség alól, hogy a 25 000 EUR-t meg nem haladó támogatások esetében a társfinanszírozásról bizonyítékot szolgáltatassanak. Tekintve, hogy ezen a szinten számos kockázat adódik, és hogy a kért bizonyíték szolgáltatása rendszerint egyszerű, a Számvevőszék úgy találja, hogy e módosítás ellentétben áll a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmével.

7. A felülvizsgált 173. cikk (4) bekezdésének első albekezdése az intézkedések esetében 300 000 EUR-ról 750 000 EUR-ra, illetve a működési támogatások esetében 75 000 EUR-ról 100 000 EUR-ra növeli azt a határértéket, amely alatt nincs szükség külső könyvvizsgáló által készített könyvvizsgálói jelentésre. Nagy eltérés mutatkozik a két emelés mértékében, az első ugyanis jelentősen meghaladja a jelenlegi végrehajtási szabályok elfogadása óta bekövetkezett infláció kumulatív hatását, és ezért ellenében áll a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmével.

8. A 173. cikk (4) bekezdésének hatodik albekezdésére vonatkozó módosítások értelmében az „oktatási intézményeknek” a továbbiakban nem szükséges külső könyvvizsgáló által készített könyvvizsgálói jelentés segítségével hitelesíteniük elszámolásaikat. A jelenlegi szabályok szerint erről a kivételtől az engedélyező tisztviselő az általa készített igazgatási kockázatelemzéstől függően szabadon dönthet.

9. A javasolt 176. cikk (4) bekezdése az „oktatási intézményeket” azon (főként) közszektorbeli szervekhez sorolja, amelyek pénzügyi kapacitását nem szükséges ellenőrizni. Sok magánszektorbeli oktatási intézmény azonban – például a magániskolák és magánegyetemek – a többi kereskedelmi szervezethez hasonló kockázatot jelent a Közösségek pénzügyi érdekei szempontjából. Ezenkívül a módosítás indokolatlan különbséget tesz az oktatási intézmények és az egyéb, közszolgáltatást nyújtó magánszervezetek között.

Egyéb észrevételek

10. A módosítások szövegezése számos esetben pontosítást igényel:

- a 7. cikk (1) bekezdésének kiegészítése azt a benyomást kelti, hogy az engedélyező tisztviselőnek a hivatalos árfolyam helyett inkább a szerződésekben vagy támogatási megállapodásokban meghatározott átváltási árfolyamokat kell alkalmaznia, noha az indoklás 2.1. pontjának harmadik albekezdésében arról van szó, hogy a szerződésben meghatározott árfolyamot csak a szerződő felek vagy a kedvezményezettek alkalmazhatják átváltásaikra,

- a 21. cikk (2) bekezdését a költségvetési rendeletnek megfelelően módosították, mely előírja, hogy a jelentős kiadással járó programokat és tevékenységeket időközi és/vagy utólagos értékeléseknek kell alávetni. A módosítás során azonban nem került meghatározásra, hogy a „jelentős” kifejezés alatt mi is értendő. Ezenkívül a szövegezés alapján fennáll annak a veszélye, hogy nagy jelentőségű és hatású, de kis költségvetésű politikákat nem értékelnek (pl. a versenyt és az egység-piacot),
- a 66. cikk (2) bekezdésének második mondata arra utal, hogy az előlegelszámoló tisztviselő a kiadásokat engedélyezi, holott valójában csak átmenetileg érvényesíti és kifizeti azokat,
- a 130. cikk és a 164. cikk (1b) bekezdése lehetővé teszi, hogy bizonyos esetekben a bizonylatok a „feltétlenül szükséges” adatokra korlátozódjanak, annak meghatározása nélkül, hogy mi is értendő ezalatt. Ezenkívül semmilyen esetben sem szabad a feltétlenül szükségesnél több követelményt megszabni,
- a 86. cikk (1) bekezdését és a 106. cikk (5) bekezdését érintő módosítások a Számvevőszék számára ugyan elfogadhatóak, de nincsenek összhangban a Bizottság azon célkitűzésével, hogy eltekint a kamatok behajtásától „harmadik országok nemzeti jogából eredő akadályok esetén”.

11. A Számvevőszék a 3/2005. sz. véleményében úgy találja, hogy:

- harmadik országban hatályos jog nem élvezhet elsőbbséget a szerződő felek közötti külön megállapodásokkal szemben (a 86. cikk (1) bekezdésére és a 106. cikk (5) bekezdésére vonatkozóan javasolt módosítások),
- a határidőt, amelyen belül az ajánlattevőknek a kizárási szempontokra vonatkozóan bizonyítékokat kell szolgáltatniuk, egy a szerződés aláírása előtti időpontban kellene meghatározni (a 134. cikk (2) bekezdésére vonatkozóan javasolt módosítások),
- az odaítélési eljárás során minimális szintű dokumentációt minden esetben be kell nyújtani, hogy az ajánlatkérő meg tudja indokolni választását (a 135. cikk (6) bekezdésére vonatkozóan javasolt módosítások).

Ezt a véleményt a Számvevőszék a 2005. december 15-i ülésén, Luxembourgban fogadta el.

a Számvevőszék részéről

Hubert WEBER

elnök